

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

حُرُوفُ الْعِلَّةِ

Τα φωνήεντα (ا - و - ي)

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
a	ά	ا - ي	ا	ا
ou	ού	و	و	و
i	ί, ή...	ي	ي	ي
a	α (φαθα)	ـَ	ـَ	ـَ
ou	ου (νταμμα)	ـُ	ـُ	ـُ
i	ι, η... (κασρα)	ـِ	ـِ	ـِ

Διαβάζω τα παρακάτω:

أَقْرَأْ مَا يَلِي:

وَ - وَا - وُ - وو - وِ - وي

يَ - يَا - يِ - يُو - يِ - يي

Στα αραβικά υπάρχουν μόνο 3 μακρά φωνήεντα. Όλα τα υπόλοιπα γράμματα του αλφάβητου είναι σύμφωνα. Υπάρχουν όμως άλλα 3 βραχεία φωνήεντα που εμφανίζονται πάνω ή κάτω από τα γράμματα χωρίς να θεωρούνται μέρη του αλφάβητου. Όταν εμφανίζονται πάνω ή κάτω από το τελευταίο γράμμα της λέξης δείχνουν την πτώση του ουσιαστικού ή του ρήματος, όπως θα εξηγήσουμε στα επόμενα μαθήματα.

الدَّرْسُ الثَّانِي

ر - د - م

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
r	ρ	ر	ر	ر
d	ντ	د	د	*د
m	μ	م	م	م

Το «د» είναι μόνο «d» και όχι «ντ»

ر: رادار - مارِد، مَرَام - دار، مَرِير

د: دام - رادار، مدار - مارِد، مَدِيد

م: مارِد - رَمَادِي، رِيْمَا - رَدَم، رِيْم

تدريبات: Ασκήσεις

١. أَقْرَأُ الْمَقَاطِعَ التَّالِيَةَ:

Διαβάζω τις παρακάτω συλλαβές:

رَ را، رُ رو، رِ ري، دَ دا، دُ دو، دِ دي، مَ Μα، مُ مو، مِ μι

٢. أَقْرَأُ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ ثُمَّ أَكْتُبُهَا:

Διαβάζω τις παρακάτω λέξεις και έπειτα τις γράφω:

رَدَم - مَرَد - دَمَر - ماما - دام - رام - مارِد - مدار

.....

الدَّرْسُ الثَّالِثُ

ز - ن - س - ء

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
z	ζ	ز	ز	ز
n	ν	ن	ن	ن
s	σ	س	س	س*
—	—	ء	ء	—

- Στα ελληνικά το (σ) συνηθίζεται να ακούγεται (ζ) όταν ακολουθείται από (μ), πράγμα που δεν γίνεται στα αραβικά.
- Το σύμβολο ء ονομάζεται سُكُون /σουκούν και σημαίνει σιγή. Έχει κάποια γραμματική αξία που θα διευκρινιστεί σε επόμενα μαθήματα.

ز: زَادَ - رَزَمَ، مِزَمَار - دَرَزَ، رَامِز

ن: نَزَار - رَنِين، مَنَار - مَازِن، رَنِين

س: سَارَ - رَسَمَ، مِسْمَار - دَرَسَ، دَامِس

...: مِسْمَار - رَمَزِي - نَيْسَان

تَدْرِيبَات:

١. أَقْرَأُ الْمَقَاطِعَ التَّالِيَةَ:

Διαβάζω τις παρακάτω συλλαβές:

زَ زَا، زُ زُو، زِ زِي، نَ نَا، نُ نُو، نِ نِي، سَ سَا، سُ سُو،
 سِ ΣΙ، رَ ΡΑ، Ρُ ΡΟ، Ρِ ΡΙ، دَ ΔΑ، Δُ ΔΟ، دِ ΔΙ، مَ ΜΑ، Μ
 ΜΟ، Μ ΜΙ

الدَّرْسُ الْخَامِسُ

خ - غ - ث - ال

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
-	X (βαθύ)	خ	خ	خ
-	γ	غ، غ	غ، غ	غ
th	θ	ث	ث	ث
al	αλ (ορισμένο άρθρο)	-	-	ال

Το οριστικό άρθρο:

Η αραβική γλώσσα έχει ένα μόνο οριστικό άρθρο, το «αλ/ ال» που αντιστοιχεί σε όλα τα οριστικά άρθρα της ελληνικής.

Το «αλ» συνδέεται πάντα με την λέξη που ορίζει, συνεπώς γράφεται σαν μέρος της λέξης

και όχι ξεχωριστά:

ال + مُدَرِّس = المُدَرِّس / ο + καθηγητής = «οκαθηγητής».

خ: خَالِد - سَاخِن، مَخْبَز - دَاخ، نَسَخ

غ: غَاب - بُرْغِي، نُغَادِرُ - دِمَاغ، دَبَغ

ث: ثَار - وَثَب، يَثُورُ - وَرِث، ثَالِث

الدَّرْسُ السَّادِسُ

ش - أ - ق

αραβικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
sh	-	ش	شـ	شـ
-	A (κοφτό)	أ، إ، ؤ، ء، ئ	أ، إ، ئ، ؤ، ء	أ، إ
Q	K (βαρύ)	ق	قـ	قـ

Το hamza (أ، إ، ؤ، ء، ئ) είναι απλά μία απότομη παύση στο λάρυγγα. Ο γραφής του διαφέρει σύμφωνα με τη θέση του στη λέξη και επηρεάζεται από το που το ακολουθεί ή που προηγείται. Το μεγαλύτερο κεφάλαιο της αραβικής γραφής αφορά τον τρόπο γραφής τού (hamza) με σαφείς κανόνες.

Το χαμζα είναι στην αρχή της λέξης και τονίζεται με $\overset{\cdot}{\text{ـ}}$ (أ) διαβάζεται όπως είναι το αρχικό (α) στις ελληνικές λέξεις:

αλεπού, αρκούδα, αυτί, αλάτι, απάντηση, απαντώ

Προφέρετε τώρα την προφορά του πρώτου (α) και το δεύτερου (α) στην λέξη απαντώ, θα δείτε ότι είναι διαφορετική. Το «χαμζα» έχει την ίδια προφορά που έχει το πρώτο και όχι το δεύτερο είτε είναι στην αρχή είτε στην μέση είτε στο τέλος.

Τονίζεται με $\overset{\cdot}{\text{ـ}}$ (أ) διαβάζεται όπως διαβάζεται το αρχικό (ου) στις ελληνικές λέξεις: ουρανός, ουρά, ουσία, ουσιαστικό

Προφέρετε τώρα την προφορά του (ου) στο άρθρο «του» και το πρώτο (ου) στην λέξη ουσιαστικό, θα δείτε ότι είναι διαφορετική. Το χαμζα έχει την ίδια προφορά που έχει το πρώτο της λέξη «ουσιαστικό» και όχι το (ου) στο άρθρο «του» είτε είναι στην αρχή είτε στην μέση είτε στο τέλος.

Τονίζεται με ـ (إ) διαβάζεται όπως διαβάζεται το αρχικό (η, ι, υ,...) στις ελληνικές λέξεις: ησυχία, ημέρα, ιππότης, ηλεκτρικός, υπάρχει

Προφέρετε τώρα τη διαφορά στην προφορά του γράμματος (η) και του γράμματος (υ) στην λέξη ησυχία, θα δείτε ότι είναι διαφορετική. Το χαμζα έχει την ίδια προφορά που έχει το πρώτο της λέξη «ησυχία» και όχι το (υ) είτε είναι στην αρχή είτε στη μέση είτε στο τέλος.

شرب

ش: شَرِبَ - رَشِيد، مَشَى - رُمُوش، مِشْمِش

أ: أَمِيرُ / أُمِّي، إِيْمَان - سَال، رَأْسُ، - بَرَأ، سَمَاءُ،
قَارِي،

ق: قَالَ - رَقَم، مَنَقَار - بَرَق، رَقِيق

تدريبات:

١. أَقْرَأِ الْمَقَاطِعَ التَّالِيَةَ:

Διαβάζω τις παρακάτω συλλαβές:

شَ شَا، شُ شُو، شِ شِي، أَ آ، أُ أُو، إِ إِي، قَ قَا، قُ قُو،
 قِ قِي، خَ خَا، خُ خُو، خِ خِي، غَ غَا، غُ غُو، غِ غِي، ثَ
 ثَا، ثُ ثُو، ثِ ثِي، عَ عَا، عُ عُو، عِ عِي، لَ لَا، لُ لُو،
 لِ لِي، بَ بَا، بُ بُو، بِ بِي، زَ زَا، زُ زُو، زِ زِي، نَ
 نَا، نُ نُو، نِ نِي، سَ سَا، سُ سُو، سِ سِي، رَ رَا، رُ
 رُو، رِ رِي، دَ دَا، دُ دُو، دِ دِي، مَ مَا، مُ مُو، مِ مِي

٢. أَقْرَأِ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ ثُمَّ أَكْتُبُهَا:

Διαβάζω τις παρακάτω λέξεις και έπειτα τις γράφω:

شَاب - شَبِيرُ - أَشْبَارُ - رِمَش - رُمُوش - نَشْرَبُ - شَمَنْدَرُ

..... أَشْبَارُ شَبِيرُ شَمَنْدَرُ نَشْرَبُ رِمَش رُمُوش

شَبَل - أَشْبَال - بَشِيرُ - مَشَارِب - مَرَشُوش - خَشِن

..... مَشَارِب مَرَشُوش خَشِن بَشِيرُ أَشْبَال شَبَل

الدَّرْسُ السَّابِعُ

ج - ك - ت

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
j	-	ج	ج	ج
k	κ	ك	ك	ك
t	τα	ت، ة/ة*	ت	ت

- Αυτή η μορφή του (ة/ة) είναι συνήθως κατάληξη του θηλυκού γένους των λέξεων.
- Το (ة، ة) προφέρεται ως βραχύ «α» στις εξής περιπτώσεις:
 - Όταν είναι κατάληξη της τελευταίας λέξης σε μια πρόταση.
 - Όταν είναι κατάληξη ενός κύριου ονόματος.
 - Όταν δεν φέρει την πτώση/το βραχύ φωνήεν.
 - Όταν προηγείται ένα μακρό «α».

ج: جَمَل - نُجُوم، دَجَاج - عَرَج، دَمَج ^{καρμ σα}
 ك: كِتَاب - رَكِيب، مَكْتُوب - أَذْرَك، مَلِك ^{δασα}

ت: ثَرَاب - مُرْتَب، كُتُب - مَوْت، بَيْت - كُرَّة، ابْنَة

تدريبات:

١. أقرأ المقاطع التالية:

Διαβάσω τις παρακάτω συλλαβές:

جَ جا، جُ جو، جَ جي، كَ كا، كُ كو، كِ كي، تَ تا، تُ
 تو، تَ تي، شَ شا، شُ شو، شِ شي، أَ آ، أُ أو، إِ إي، قَ
 قا، قُ قو، قِ قي، خَ خا، خُ خو، خِ خي، غَ غا، غُ غو،

الدَّرْسُ الثَّامِنُ

ط - ح - ف

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
T	T (βαρύ)	ط	ط	ط *
H	-	ح	ح	ح *
f	φ	ف	ف	ف

- διαφορά ανάμεσα σε αυτό το «T/ط» και στο άλλο που είναι ακριβώς ίδιο με
- ελληνικό «τ/ت» είναι ότι προφέρεται με το σαγόνι μπροστά ενώ το άλλο με
- σαγόνι πίσω και ακούγεται πιο βαρύ.
- Το «ح» είναι ένα γράμμα που δεν υπάρχει στα ελληνικά ούτε σε καμία ευρωπαϊκή
- γλώσσα. Θυμίζει το αγγλικό h με την διαφορά ότι με το «h» βγάζουμε τον αέρα προς
- έξω ενώ με το «ح» τον ρουφάμε προς τα μέσα.

ط: طَارَ - رَطَب، بَطَاطَا - مَخْلُوط، خَلَّط
 ح: حَمَلَ - رَحَاب، مَخْبُوب - رَاخ، لَمَحَ
 ف: فَانُوس - رَفِيق، مِفْتَاح - مَلْفُوف، عَفِيف

تدريبات:

١. أقرأ المقاطع التالية:

■ Διαβάσω τις παρακάτω συλλαβές:

ط طَا، طُ طُو، طِ طِي، حَ حَا، حُ حَو، حِ حَي، فَ فَآ، فَ
 فَو، فِ فَي، جَ جَا، جُ جَو، جِ جَي، كَ كَا، كُ كَو، كِ

الدَّرْسُ التَّاسِعُ

ذ - ه - ظ

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
th	δ	ذ	ذ	ذ
h	-	ه / هـ	هـ، هـ	هـ
-	Δ (βαρύ)	ظ	ظ	ظ *

Η διαφορά ανάμεσα σε αυτό το δ/ظ και στο άλλο που είναι ακριβώς ίδιο με το ελληνικό δ/ذ είναι ότι αυτό προφέρεται με σχεδόν τη μισή γλώσσα έξω ενώ το άλλο ένα μικρό μέρος της γλώσσας έξω και ακούγεται πιο βαρύ.

ذ: ذَابَ - رَذَاذ، حِذَاءٌ - مَلَاذٌ، لَذِيذٌ

ه: هَاتِفٌ - هُذَّهْدٌ، سُهَادٌ - نَهْرُهُ، مُنْتَبِهٌ

ظ: ظَرْفٌ - بَوْظَةٌ، عِظَامٌ - مَحْظُوظٌ، غَلِيظٌ

تدريبات:

١. أَقْرَأِ الْمَقَاطِعَ التَّالِيَةَ:

μαθαίνω τις παρακάτω συλλαβές:

ذَ ذَا، ذُ ذُو، ذِ ذِي، هَ هَا، هُ هُو، هِ هِي، ظَ ظَا، ظُ ظُو،
ظِ ظِي، طَ طَا، طُ طُو، طِ طِي، حَ حَا، حُ حُو، حِ حِي،
فَ فَا، فُ فُو، فِ فِي، جَ جَا، جُ جُو، جِ جِي، كَ كَا، كُ كُو،
كَ كِي، تَ تَا، تُ تُو، تِ تِي، شَ شَا، شُ شُو، شِ شِي،
أَ أَا، أُ أُو، إِ إِي، قَ قَا، قُ قُو، قِ قِي، خَ خَا، خُ خُو،

الدَّرْسُ الْعَاشِرُ

ص - ض - آ

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
-	Σ (βαρύ)	ص	ص	*ص
-	NT (βαρύ)	ض	ض	*ض
aa	αα	آ	آ	*آ

- Η διαφορά ανάμεσα σε αυτό το «σ/ص» και το άλλο που είναι ακριβώς ίδιο με το ελληνικό «σ/س» είναι ότι αυτό προφέρεται με το σαγόνι μπροστά ενώ το άλλο με το σαγόνι πίσω και ακούγεται πιο βαρύ.
- Η διαφορά ανάμεσα σε αυτό το «d/ض» και στο άλλο που είναι ακριβώς ίδιο με το αγγλικό «d/ذ» είναι ότι αυτό προφέρεται με το σαγόνι μπροστά ενώ το άλλο με το σαγόνι πίσω και ακούγεται πιο βαρύ.
- Αυτό το σύμβολο σημαίνει: $\bar{a} = a + \bar{a}$ δηλαδή $\bar{a} = a + \bar{a}$

ص: صَبَاح - رَصِيف، بَصَل - رَصَاص، بَصِيص

ض: ضَابِط - أَضْلَغْ، مَضْبُوط - رِيَاض، مَرِيض

آ: أَنْ - الْآنَ - قَرَأَ

الدَّرْسُ الْحَادِي عَشَرَ

— — ا — —

στα αγγλικά	στα ελληνικά	στο τέλος της λέξης	στη μέση της λέξης	στην αρχή της λέξης
un	ουν	* ^{٣٠} —	-	-
an	αν	* ^{٣١} ا , —	-	-
in	ιν	* ^{٣٢} —	-	-

Όταν το ουσιαστικό είναι αόριστο, δηλαδή δεν συνδέεται με το μοναδικό άρθρο "ال", θα βλέπουμε το βραχύ φωνήεν (—^{٣٠}) διπλό (—^{٣١}) και θα διαβάζεται «ουν», το (—^{٣٢}) διπλό (—^{٣٣}) και θα διαβάζεται «αν» και το (—^{٣٤}) διπλό (—^{٣٥}) και θα διαβάζεται «ιν». Αυτά τα βραχεία φωνήεντα, μονά ή διπλά, δηλώνουν επίσης την πτώση. Π.χ.:

α) Στην ονομαστική πτώση: —^{٣٦} / —^{٣٧} Π.χ. رَجُلٌ / ένας άνδρας.

α) Στην αιτιατική πτώση: —^{٣٨} / —^{٣٩} Π.χ. رَجُلًا έναν άνδρα.

γ) Στη γενική πτώση: —^{٤٠} Π.χ. رَجُلٍ ενός άνδρα.

تَدْرِيبَات:

١. أَقْرَأُ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ ثُمَّ أَكْتُبُهَا:

Διαβάζω τις παρακάτω λέξεις και έπειτα τις γράφω:

أَسَدٌ — أَسَدًا — أَسَدٍ — بَيْتٌ — بَيْتًا — بَيْتٍ — تَمْرٌ — تَمْرًا — تَمْرٍ

.....